

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תרנז

עש"ק פ' שמות, מבה"ח שבט, ה'תשס"ז

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ד שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ו שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכיו"ר

לע"נ

הרבנית בעלת מסירת נפש וכו' מרת מאריאשא
בת הרה"ח וכו' ר' בן-ציון ע"ה שגלוב (גארעליק)
נלב"ע בשיבה טובה ביום כ"ף טבת ה'תשס"ז

אשת הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד
ב"ר יהודא לייב ע"ה שגלוב

שנאסר לרגלי מסירות נפשו בעד החזקת היהדות
ביום ד' תשרי ה'תרח"צ ונרצח במאסרו
ביום כ"ה טבת ה'תרח"צ

ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס ע"י נכדם

הרה"ת ר' יוסף יצחק הלוי וזוגתו מרת גיטל רחל שיחיו
שגלוב

נדפס ע"י הרה"ת ר' מנחם מענדל הלוי זוג' מרת נחמה פייגא
וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ת דוד הלוי ובנם נתן הלוי ש' לאבקובסקי,
מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחווה מוסיא שיחיו שגלוב

משה נגלה - משיח נסתר

בקשר עם פ' השבוע - פ' שמות, הננו מביאים צילום מיוחד (מוקטן) ממענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לשאלת המניחים במאמר ד"ה ואלה שמות גו', שנאמר בהתוועדות ש"פ שמות ה'תשמ"ו

(נדפס ב'התוועדויות' תשמ"ו ח"ב ע' 328)

ביאור קצר על הצילום שלפנינו:

במענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א הוסיף בין הדברים הראיות על זה שהגאולה דיציאת מצרים היתה מבחי' הדיבור [שזהו"ע הירידה דשעבוד מצרים בפ' שמות] - דכיוון שהיתה העלי' ע"י בקיעת ים-סוף (דיבור), וע"י משה שענינו הוא נגלה (דיבור); והעליה דלעתיד-לבוא היא גם בבחי' מחשבה [שזהו"ע הירידה דיעקב ובניו למצרים בפ' ויגש] - וזהו שהעלי' היא ע"י בקיעת נהר פרת (מחשבה), וע"י משיח שענינו הוא נסתר (מחשבה).

[ולהעיר, שע"פ הנראה מההגהה שלפנינו, תחילה כתב כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א רק החילוק דים-סוף ופרת, ורק אח"כ הוסיף שאר החילוקים משה - משיח, נגלה - נסתר].

פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

בקטע א' שורה א': (כ"ק אד"ש מה"מ סימן מרכאות ע"ג התיבה) "נתבאר", והוסיף: **הפשוט שהירידה ה' היא אחרי ירידה א';**

באמצע הדגיש הרבי במתיחת קו את הציון בסוגריים שענין זה נתבאר בתורה-אור, תורת-חיים ואור התורה.

בקטע ב' שורה ג': (הירידה דפ' שמות ים סוף משה נגלה) והעלי' הב' פרת משיח נסתר;

בקטע ג' שורה א': (על מה שכתבו "אינו-מובן" כתב כ"ק אד"ש מה"מ למטה) קשיא בתו"א לקו"ת ש' האמונה ועוד;

בקטע ד' שורה ג': על מה שכתבו שלא מצאו במפורש סימן כ"ק אד"ש מה"מ: !?

המדור מוקדש

לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ד שתכפך ומיד יקויים העיור הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

סימני הברכות של דור הגאולה

בלקוטי תורה מובא שכל העינים הכתובים בפרשת בחוקותי הם באמת ברכות עד"ז יש לומר בנוגע לדברי הגמ' בסוף מס' סוטה "בעקבות משיחא גו' נערים פני זקנים ילבינו גו' בת קמה באמה כלה כחמותה", שגם הם ברכות ● בזכות הנשים הצדקניות שגידלו דור שהתורה מעידה עליו כי "הם (הילדים) הכירוהו תחלה", עוד לפני הזקנים, ולא התחשבו בשעבוד מצרים - היתה גאולת מצרים ● משיחת אחרון-של-פסח ה'תשכ"ג - בלתי מוגה

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. בנוגע ליציאת מצרים מספרים חז"ל¹ ש"בשכר נשים צדקניות שהיו באותו הדור נגאלו ישראל ממצרים".

ללא הבט על טענת אומות העולם "אם בגופם היו מושלים (המצרים) קל וחומר בנשותיהם"², בפועל לא הי' כך, אלא אדרבה, הנשים הצדקניות גידלו דור שהתורה מעידה עליו כי "הם (הילדים) הכירוהו תחלה"³, עוד לפני הזקנים, ובזכות הנשים הצדקניות שלא התחשבו בשעבוד מצרים והעמידו דור ש"הכירוהו תחלה" - היתה גאולת מצרים.

ב. הרי אמרו חז"ל⁴ "בכל דור ודור (וכל יום ויום)⁵ חייב אדם לראות את עצמו כאילו

הוא יצא (היום)⁶ ממצרים", ואם-כן כל העינים שאירעו ביציאת מצרים הם הוראה לכל יום ויום, ובפרט כשמתקרבים יותר לגאולה העתידה שתהי' בדומה לגאולת מצרים⁶, כמ"ש⁷ "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" [..] - הרי בודאי שיש ללמוד מאופן הגאולה דיציאת מצרים⁸.

ובהקדים, בכל מדינה ישנה קליפה השייכת לאותו מקום, ובנוגע למדינה זו במיוחד - מה שטרודים כל היום בעיני הפרנסה, עד שאין יום ואין לילה כי עסוקים בזה מאוד.

הרי "ברשיעי לא עסקינן"⁹ וגם לא

6) ובפרט שדורנו הוא גלגול של דור יוצאי מצרים (שעור הגלגולים הקדמה כ. ל"ת וספר הליקוטים (להאריז"ל) עה"פ שמות ג, ד).

7) מיכה ז, טו.

8) ראה יל"ש רמז תרו בסופו (ממדרש זוטא רות): אין הדורות נגאלין אלא בשכר נשים צדקניות שיש בדור.

9) ראה יומא ו, א. וש"נ.

1) סוטה יא, ב. וראה שמו"ר פ"א, יב.

2) פרש"י פנחס כו, ה.

3) סוטה שם.

4) הגש"פ - מפסחים קטז, א במשנה.

5) הוספת כ"ק אדה"ז בתניא רפמ"ז.

קבע¹⁶ – שיש לו זמן "קבוע" ללימוד ובאמת אינו אוחז מהענין¹⁷, רק היות שהוא משפיע או ראש ישיבה עליו ללמוד עם התלמידים, אך הלימוד שלו באופן דלא יקדים ולא יאחר – הרי מובן איזה פנים יש גם לזמן שבינתיים.

מכך מגיעים הדברים גם לתלמידי הישיבות, שבאמצע הלימוד התלמיד כבר אינו יכול להמתין יותר לרגע שבו הראש ישיבה או המשפיע יסגור את הספר והוא יצא לחרות – לא חרות מהיצר-הרע, אלא – מהתורה.

[. . .] וזוהי הקליפה דמדינה זו, שיש פיזור הנפש אפילו אצל תלמידים ויושבי אהל, ובפרט בבעלי עסק, שאפילו באמצע הלימוד או התפלה אינו מפסיק לחשוב כיצד ישקע מיד לאחר זה שוב בטיט היון דגלות מצרים.

ד. על כך אומרים, שלכאורה ה' אפשר לחשוב: "אם בגופם היו מושלים (המצרים) קל וחומר בנשותיהם", כלומר, אם אנשים שהם מחויבים בלימוד נגלה דתורה ובלמוד פנימיות התורה, ומחויבים בתפלה [ואפי' להדעות שתפלה היא מדבנן¹⁸, הרי כאשר כבר עומד ומתפלל¹⁹ בודאי שמקיים בזה את מצות "ועבדתם גו' בכל לבבכם"²⁰, שהיא מצות עשה מדאורייתא] – קל-וחומר שנשים, אשר אצלם כל זה הוא ענין של סמכות ורשות, הרי בודאי ש"היו מושלים . . . בנשותיהם".

אבל הקב"ה נתן בנשים את הברכה ד"בינה יתירה נתנה באשה"²¹, והנשים הצדקניות

"בשופטני עסקינן"¹⁰, מדובר על יהודים שומרי תורה ומצוות, שגם הם תמיד טרודים, יומם ולילה לא ינוח ולא ישקוט, וחושבים כל הזמן על העסק או על העבודה.

ג. הנה, כשם שבמצרים היתה עבודת פרך בזה שנתנו מלאכת נשים לאנשים¹¹ כו', דכיון שלא הורגלו בזה הרי זה מייגע יותר, כך גם בעניננו: יהודי בן אברהם יצחק ויעקב מורגל מגזע מחצבתו לעניני תורה ומצוות, ורק מכיון שהנשמה ירדה למטה בגוף וזקוקה לפרנסה – לכן צריך להיות "יגיע כפיך"¹² (ולא המוח והלב) בעניני הפרנסה¹³; אך כאשר הוא משקיע בזה גם את השכל שבמוח עם הרגש שבלב, אזי מכיון שאינו מורגל בזה – הרי זה מייגע אותו ביותר, מונע בעדו ללמוד שיעורים בתורה, אותם הוא דוחה למחר, וכך יום רודף יום וחודש רודף חודש ללא תורה כו'.

אמת אמנם שאפילו "בשעת החטא (הנשמה) היתה באמנה אתו ית"¹⁴, אך זה בנוגע לנשמה, אבל הנפש הבהמית והגוף – הרי "בגופם היו מושלים"²²: אין לו זמן ללמוד נגלה, אין לו זמן ללמוד חסידות, וגם לא לפירוש המלות ולא לתפלה בציבור.

עד כדי כך שזה לא רק אצל בעלי עסק, אלא אפילו יושבי אהל מסתכלים על השעון (מתי להפסיק לימודם), כמו בהדלקת נרות וכו', לא יקדים ולא יאחר¹⁵ – שלא יקדים בדקה קודם הזמן ולא יאחר בדקה אחר הזמן...

כאשר מתנהגים באופן כזה ד"עשה תורתך

16 לשון המשנה אבות פ"א מט"ו, אבל כאן הכוונה כפרש"י (ועוד) לאבות פ"ב מ"ג: דבר קבוע ומוטל עליו חובה . . . מתי אפרוק מעלי חוב זה.

17 ראה הערה הקודמת.

18 רמב"ם הל' תפלה פ"א ה"ח.

19 ראה גם לקו"ש ח"ד ריש ע' 223.

20 עקב יא, יג.

21 גדה מה, ב.

10 ב"ב קכב, א. שבועות מח, ב.

11 סוטה יא, ריש ע"ב.

12 תהלים קכח, ב.

13 ראה בהנסחם בהערה 29. לקו"ש ח"א ע' 62. ועוד.

14 תניא ספכ"ד.

15 שבת כג, ב. וראה גם ברכות ת, ב.

עד מתי יהי' זה למוקש

בקשר עם המאורעות האחרונים בכרם אנ"ש, הננו מתחילים מדור חדש בנושא אהבת ישראל שיתבסס על אגרות קודש שלא נדפסו, מתוך ארכיון "יחי המלך"

בתור הקדמה לצורך ולענין אהבת ישראל בזמננו זה – זמן הגאולה, הננו מביאים צילום מיוחד מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ על שיחת ש"פ מטו"מ ה'תנש"א

ויש להוסיף ולהדגיש הקשר והשייכות דאהבת ישראל להגאולה הכתובה – לא (רק) מפני שביטול הגלות הוא ע"י ביטול סיבת הגלות (היפך דאהבת ישראל), שהרי בעמדנו לאחר סיום מעשינו ועבודתנו כל זמן משך הגלות, לאחר סיום כל כ"ב המסעות ב"מדבר העמים"¹, על ידן יחזיקו (דרגתו של משיח ד"מורה ודאין י"ז). כל כ"ב הגאולה, בודאי שכבר נתחננה סיבת הגלות, ולכן, ההדגשה דאהבת ישראל היא – בתור טעימה ועד להתחלה דהגאולה האמיתית והשלימה הקשורה עם נקודת האחדות: כל-בעלה מהתחלקות,

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבו שהתחיל לכותבו בי"ב טבת, ומובן עד כמה מזיק פירוד הלבבות בתוככי אנ"ש בכלל, בתוככי התמימים בפרט, ובאגו"ח וצעירי אגו"ח ביהוד. ועד מתי יהי' זה למוקש ולמניעה בקבלת ברכת השי"ת והצלחתו שמשפיע מלמעלה בענינים הכלליים של חב"ד ובמילא גם בענינים הפרטים של כל אלו מהמשתדלים והעובדים בזה. ועד כמה גדול החשך דעקבתא דמשיחא, שאין רואים כל זה, ואין משימים לב לזה שמאבדים בכל יום ויום – על ידי העדר הקירוב, ועאכו"כ ע"י הפירוד.

(קטע מאגרת קודש - י"ג שבט ה'תשט"ז. מצילום המכתב)

איפוא ה' אז כאו"א מחברי ההנהלה?

הגיעתני שמועה: שלא מכבר ה' א געשלעג [= תיגרה] – כפשוטו ממש – בין התלמידים שי' – בבוקר ובבנין הישיבה, ועד כדי להפיל ארצה ולהכות גם אז וכו' וכו'. איפוא ה' אז כאו"א מחברי ההנהלה? מה נעשה כשקרה כהנ"ל בפעם הראשונה והשני' וכו' (שאפשר ה' מונע שלא יקרה זה עתה)?

(קטע מאגרת קודש - ח' אייר תשי"ח. מצילום המכתב)

לגלות מיד ("שוין גליך") בפועל איך שהמצב ד"הבאים מצרימה" בגלות הוא באמת מצב ד"גאולת ישראל", ע"ז שמתכווננים בעצמם ומכנינים אחרים למצב ד"מות המשיח".

כולל ובמיוחד - בקשר עם יום ההילולא דהרמב"ם - ע"י שמחזקים ומוסיפים בלימוד ספר משנה תורה להרמב"ם, כולל - ע"י ההשתתפות (או להוסיף חיזוק בזה אם משתתף כבר) בלימוד הרמב"ם דכו"כ מבני, ג' פרקים ליום, או פרק א' ליום, או ספר המצוות³, ובפרט - בספר הרמב"ם עצמו - הלכות מלך המשיח⁴, בשני הפרקים האחרונים דהלכות מלכים בסיום ספר משנה תורה.

ונוסף ללימודו בעצמו בזה, להשתדל להשפיע גם על עוד מבניי שסביבו, אנשים נשים וטף, באופן ד"העמידו תלמידים הרבה"⁵, ומהם יראו וכן יעשו רבים.

ויהי רצון, שע"י עצם ההחלטה בדבר יקבלו תיכף ומיד את השכר, הקיום בפועל של דברי הרמב"ם בסיום ספרו⁶, שלאחרי שיש לנו כבר את ה"מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצות כדוד אביו. . . ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה וילחם מלחמת ה" - שהוא "בחזקת שהוא משיח" - שהוא יהיה תיכף ומיד "משיח בודאי", ע"ז ש"עשה והצליח ובנה מקדש במקומו וקבץ נדחי ישראל. . . ויתקן את כל העולם כולו לעבוד את ה' ביחד כו"⁷,

עד - כסיום הרמב"ם "מלאה⁷ הארץ דיעה את ה' כמים לים מכסים".
(משיחת ש"פ שמות, כ"א טבת ה'תשנ"ב - מוגה, תרגום מאידית*)

(3) ראה בארוכה לקו"ש חכ"ז ע' 229 ואילך.
(4) כ"ה הכותרת בדפוס ויניצאה רפד. שי.
(5) אבות פ"א מ"א.
(6) הל' מלכים ספי"א.
(7) ישע"י יא, ט.
(* התרגום הוגה ותוקן מחדש על ידינו. המו"ל.)

המדור מוקדש לעילוי נשמת הרה"ג המקובל

עט"ר כמוה"ר יהודה ב"ר משה ישועה זצוק"ל פת"יה - נפטר ביום ז'ך מנחם-אב ה'תש"ב ולזכות בני משפחתו שיחיו: ר' יהודה בן חנינה וזוג' סיגל בת רבקה, וילדיהם:
נדב נתן גבריאל, אלישע מישאל יצחק, יותם מנחם מענדל ויעקב ישראל זושא שיחיו

המדור הבא מוקדש לזכות התמימים השלוחים

לישיבת "תומכי תמימים - מלך המשיח" פורט לורדייל, פלורידה
ולזכות קהילת "מרכז משיח - 770"
ולזכות רב הקהילה הרה"ח מרדכי ומשפ' שי ענת

צריכות לגדל ולחנך דור שלא ילמד מהאבא ומהסבא אשר אצלם (כנ"ל) - גם בשעת הלימוד ניכר כי הם עושים זאת כדי לצאת ידי חובה, ללא חיות וללא ניגון [פעם נהגו יהודים ללמוד בניגון ולא ידעו כלל על צורת לימוד אחרת], וכשרק מצלצל הטלפון סוגרים מיד את הגמרא או המאמר ורצים לטלפון, אף שאינם יודעים האם זו שיחה חשובה...

- מה כל כך חשוב לך כעת שיחת הטלפון? הרי יש לך עכשיו טלפון עם הקב"ה, וכמאמר חז"ל עה"פ "תען לשוני אמרתך"²² שהלימוד צריך להיות "כעונה אחר הקורא"²³, ובפרט עוד שהוא מסופק האם שיחת טלפון זו חשובה ונחוצה כעת, ולמרות זאת מפסיק מיד מלימודו - הרי זה היפך הכלל²⁴ דספיקא דאורייתא לחומרא.

ה. בלקוטי תורה פ' בחוקות²⁵ מובא שכל הענינים הכתובים בפרשת בחוקותי הם באמת ברכות. ועד"ז יש לומר בנוגע לדברי הגמ' בסוף מס' סוטה "בעקבות משיחא גו' נערים פני זקנים ילבינו גו' בת קמה באמה כלה בחמותה", שגם ענינים אלו הינם ברכות²⁶.

הנשים צדקניות יגדלו ויחנכו דור שלא ילמד מהאבא והסבא, שאמנם צריך לנהוג כבוד באביו וכו', ומכל-שכן ברבו שמביאו

(22) תהלים קיט, קעב.

(23) ע"פ סוכה לח, ב. וראה תו"א יתרו סז, ב. סה"מ תש"ד ע' 139.

(24) ביצה ג, ב. ושו"נ. רמב"ם הל' ממרים ספ"א.

(25) מח, א ואילך, וראה גם מו"ק ט, ב (הובא בלקו"ת): הנך כולהו ברכתא ניהו. וראה לקו"ש ח"יט ע' 137 ובהנסמן שם.

(26) ראה גם שיחות קודש תשי"ד (הוצאת תש"ס) ע'

לחיי העולם-הבא²⁷ - אבל בנוגע לזה שאצל אביו ורבו העיקר הוא עניני העולם וכו', באותו פרט הילדים אינם צריכים ללמוד מהם, ואדרבה, על-ידי הנהגתם הם יזכירו גם לאביהם ולרבים את הזמן שבו הם למדו בחדר, בישיבה קטנה או בישיבה גדולה, וזכרון זה יפעל בהם את הגישה הנכונה שעניני תורה ומצוות הם העיקר, ואת כל שאר עניני העולם יש לעשות "בלא לב ולב"²⁸.

באמת, מלבד התועלת הרוחנית הרי זה נוגע גם בגשמיות, וכפי שאדמו"ר הצ"צ מבאר בספר המצוות שלו²⁹ במשל מלבוש, שכאשר הלבוש ארוך יותר מדאי, היינו שעוסק בעניני הפרנסה יותר מכפי שנצרך, לא רק שאין זה מועיל אלא אדרבה - עוד מקלקל ח"ו.

וכל זה תלוי בנשים הצדקניות שבדורנו זה, שהן צריכות לחנך את הילדים שידעו כי העיקר הוא התורה והמצוות וכו', וזה יביא את ה"השיב לב אבות על בנים"³⁰, שהאבות ישובו ע"י הבנים³¹, בביאת אלי' הנביא זכור לטוב, אשר יבוא "לפני בוא יום ה' הגדול והנורא"³² - הגאולה השלימה ע"י משיח צדקנו, בקרוב ממש.

216 (ובהערה 100 שם, צ"ל מח, א (במקום מא, א)). ועוד.

(27) כריתות כח, סע"א (במשנה).

(28) דה"א יב, לג. וראה ויק"ר פכ"ה ב (הובא בפרש"י עה"פ). ועוד.

(29) במצות תגלחת מצורע - קז, ב ואילך. וראה גם לקו"ת תצא לז, סע"ב ואילך (נסמן בהערות וציונים לכ"ק אדמו"ר שליט"א לדמ"צ שם).

(30) מלאכי ג, כד.

(31) כפרש"י עה"פ.

(32) שם, כג.

כאשר יקיימו את ה"ויזעקו" יקויים מיד ה"וידע אלקים"

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

א. ידוע הרי ש"התורה היא נצחית"¹. וכשם שהתורה מספרת כיצד ה' סדר יציאת בני ישראל מגלות מצרים, כך גם צריך להיות סדר היציאה מהגלות הנוכחית, וכדלקמן.

בגלות מצרים, כאשר הקב"ה שלח את משה רבינו למסור לבני ישראל שהם ייצאו מהגלות, הסדר ה' שבני ישראל צריכים לשאול את משה רבינו "מה שמו"²? וזה ממשיך ומגלה ("רופט ארויס") את מענה הקב"ה למשה³: "אהי אשר אהי גו' כה תאמר לבני ישראל אהי' שלחני אליכם".

וכשם שהקב"ה בישר ליעקב אבינו "אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם, אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה"⁴, כך גם בגלות זו

– גלות שבה נמצאים הן היהודים בחוץ לארץ והן היהודים בארץ ישראל, כיון שנחרב בית המקדש ונתבטל המעמד ומצב דישאל במעמדם ולוים בדוכנם וכהנים בעבודתם⁵, היות ש"מפני חטאינו גלינו מארצנו"⁶, ואדרבה, בארץ ישראל – פלטרין של מלך – הגלות יותר נוגעת מאשר בחוץ לארץ שאינה פלטרין של מלך –

הקב"ה נמצא יחד עם בני ישראל בגלות ואח"כ "אנכי אעלך גם עלה".

ולכן אסור ח"ו ליפול ברוח ("זיין אַראָפּגעפּאַלן"), צריכים רק ה"ויזעקו"⁷ של בני ישראל על הגלות, ואזי "וישמע אלקים את נאקתם וגו"⁸ עד ל"וידע אלקים"⁹, והקב"ה מוציאם מהגלות.

ב. ויתירה מזו, בגלות הנוכחית הדבר בתוקף יותר מכפי שהי' בגלות מצרים:

נאמר בזהר¹⁰ ומבואר בתורה אור¹¹, שבגלות מצרים הי' "וימררו את חייהם בעבודה קשה בחומר ובלבנים ובכל עבודה בשדה גו"¹² כפשוטו, משא"כ עכשיו, כאשר עורכים הכנות לביאת משיח צדקנו, הרי זה מתבטא בעבודה ויגיעה בלימוד התורה – "בחומר דא קל וחומר, ובלבנים דא ליבון הלכתא"¹³, ובכל עבודה בשדה דא ברייתא", ולא עבודת פרך

(1) תניא רפי"ז.

(2) פרשתנו ג, יג.

(3) שם יד.

(4) ויגש מו, ג-ד.

(5) ע"פ תפלת "רבון העולמים" בתפלת השחר.

(6) תפלת מוסף דיו"ט (שאומרים גם באה"ק ת"ז).

(7) פרשתנו ב, כג.

(8) שם, כד.

(9) שם, כה.

(10) ח"ג קנג, א (ברע"מ). ועד"ז בח"א כז, א.

(11) ריש פרשתנו. וראה גם אוה"ת פרשתנו ע' ח (ובהערה שם) ואילך.

(12) פרשתנו א, יד.

(13) כ"ה במקומות שבהע' 11 ובזח"א שם. וזח"ג: לבון הלכה.

לאחרי שיש לנו כבר את ה"מלך מבית דוד" שהוא "בחזקת משיח"...

כמדובר ריבוי פעמים דברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שנוסף ע"ז שכבר "כלו כל הקצין"¹, כבר עשו בני תשובה, וסיימו הכל, כולל גם – "לצחצח הכפתורים", וצריך רק שהקב"ה יפתח את עיניהם של בני שיראו שהגאולה האמיתית והשלימה כבר ישנה, ויושבים כבר לפני שולחן ערוך, בסעודת לויתן ושור הבר² וכו' וכו'.

מזה מובן, שאם כבר בירידה למצרים אלפי שנים לפני"ז, נמצא בגלוי "גאולת ישראל" ב"זאלה שמות בני" הבאים מצרימה", ואם עבודת בני" בכל הזמנים היא להמשיך את הגאולה במצב הגלות,

ועאכר"כ לאחרי שישנו כבר הריבוי דמעשינו ועבודתינו במשך כל הדורות, כולל – דרבי אלעזר בן עזרי' בזמנו, והרמב"ם בזמנו, וכל צדיקי ישראל בכל הדורות, עד בדורות האחרונים – העבודה דרבותינו נשיאינו המיוחסים לבית דוד משבט יהודה, כולל – העבודה דכ"ק מו"ח אדמו"ר במשך שבעים שנה בחיים חיותו בעלמא דין (תר"ם-תש"י) – הרי **במכל-שכן וקל וחומר** בדורנו זה ובזמננו זה, לאחרי שסיימו הכל (כנ"ל), ישנה להבטחה גמורה בתורה, שבטח יהי' (תזכור את יום צאתך מארץ מצרים) כל ימי חיך . . להביא לימות המשיח".

ובפשטות – שלא זקוקים להפסק ח"ו בין "כל ימי חיך" ו"ימות המשיח" (כמו שהיה אצל בני" בכל הדורות **שלפני** דורנו זה), אלא "כל ימי חיך" דכל אחד מבני", חיינו הגשמיים כנשמה בגוף, כוללים בפשטות (גם) "ימות המשיח" בלי הפסק, מכיון שהגאולה באה תיכף ומיד ממש ברגע זה ובמקום זה (אפילו גם כשזה במצב דלילה, "הבאים מצרימה"), כך שהרגע האחרון דהגלות והנקודה האחרונה דהגלות נעשים הרגע הראשון ונקודה ראשונה דגאולה,

ומ"ימי חיך" בזמן הזה ובמקום הזה, בלי שום הפסק כלל ח"ו (גם אם הוא כבר מבוגר יותר משבעים שנה וכיו"ב), עובר כל יהודי מיד – בתכלית השלימות, "ראובן ושמעון נחתין ראובן ושמעון סלקין", בהמשך ד"כל ימי חיך" בימות המשיח, וחיים נצחיים שיהיו אז.

ובנוגע לפועל הכוונה, שהעבודה דבני" עתה צריכה להיות "להביא לימות המשיח",

(1) ראה ב"ב עד, ב ואילך. פסחים קיט, ב. ועוד.

(2) סנהדרין צז, ב.

יקחו אותם מהמליון דולר לארץ ישראל...

גם כאשר הוא מסרב לצאת ממצרים וטוען לשם מה אני זקוק לגאולה; הרי הוא חי במדינה דמוקרטית שבה מרשים לו ללמוד ולהתפלל ללא הפרעה, ומה הוא זקוק לארץ ישראל כאשר שטחה של מדינה אחת כמו טקסס גדול פי כמה מכל ארץ ישראל; רצונו במחשב – יש לו במנהטון, רצונו בתפוז טוב – יש לו בלוס-אנג'לס, ואפי' יש לו ישיבת תומכי תמימים בברוקלין!... כאן (בארה"ב) יש לו אפשרות להיות "סנטור", ואם הוא גם נולד באמריקה ביכולתו להתמנות אפילו ל"נשיא"...

[.] אומרים לו, שהוא נמצא בגלות ממש, ושגאולה יקחו אותו מהמשרד (ומהמליון דולר) לארץ ישראל, אלא שבינתיים עליו באמת להודות להקב"ה ע"כ שטוב לו פה, שהרי יכלו לקחת אותו לגלות עם שלשלאות של ברזל, וכפי שהי' במצרים שלמרות שבני ישראל היו ב"מיטב הארץ", בכל-זאת היו בגלות מצרים!
(תרגום חפשי משיחת ש"פ שמות ה'תשכ"ה - בלתי מוגה)

כל הענינים המנגדים לא יעכבו את ביאת משיח צדקנו

בסוף פרשת שמות נאמר – "כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו" ("על כרחם של ישראל יגרשם"), זאת אומרת: היו יהודים שלא רצו לצאת מגלות מצרים, ועל זה אמר הקב"ה – "ביד חזקה יגרשם מארצו": גוים יגרשו את בני-ישראל מן הגלות!!

על-פי-זה מובן שכל הענינים המנגדים ללימוד התורה כדבעי ולקיום המצוות בהידור, ודיבורים... נגד ביאת משיח צדקנו במהרה בימינו ממש – לא יעכבו את ביאת משיח צדקנו, ובפשטות: ביאת משיח צדקנו תהי' תיכף ומיד, "אחכה לו בכל יום שיבוא", "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", וטעם הדבר – כי "רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום!!"

(משיחת כ"ד טבת ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

מוקדש לע"ז הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בה"ר ירמיהו הכהן ולא"ה ע"ה בלוי
מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה
נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"
ולע"ז זוגתו הרבנית חנה ח'י' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל – נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג
יה"ד שתיכף ומיד יקויים העוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלמה

כפשוטו ח"ו.

וכאשר אנו עדיין נמצאים בגלות, צריך להיות ה"ויעקזו ותעל שועתם אל האלקים מן העבודה"¹⁴: בני ישראל צריכים לזעוק שכבר עשו את העבודה דלימוד התורה וקיום המצוות בזמן הגלות, וישנו כבר ה"חומר דא קל וחומר ובלבנים דא ליבון הלכתא" וכו', ואם-כן מדוע לאחרי כל-זה מחזיקים אותנו עדיין בגלות!?

אמנם העבודה כבר ישנה, אבל זקוקים רק לצעקתו של היהודי שרוצים לצאת מהגלות, ואזי מתקיים מיד ה"וידע אלקים"¹⁵, שהקב"ה מוציא מיד את בני ישראל מהגלות.

המציאות היא שרוב העולם כבר זכאי

ג. והנה, כשם שבגלות מצרים היו כמה מבני ישראל שלא זעקו ולא רצו לצאת ממצרים ר"ל¹⁶, כך גם עכשיו ישנם ר"ל יהודים שלא זועקים ולא רוצים לצאת מהגלות!

אבל רובם של בני ישראל – עד "ועמך כולם צדיקים"¹⁷ – רוצים לצאת מהגלות, ולכן מוסיפים ביתר שאת ויתר עוז בקיום התורה והמצוות בכדי למהר את היציאה מהגלות, ביודענו את הבטחת הקב"ה שכאשר בני ישראל מוסיפים בעבודתם בתורה ומצוות, ממהרים עוד יותר את הגאולה.

ולא כמו אלו הנופלים ליאוש ר"ל מחושך הגלות, אלא יודעים אנו שאפילו אם אכן זהו חושך כפול ומכופל, אעפ"כ יש בכחו של יהודי ע"י פעולה אחת להביא את הגאולה!

וכפי שכתוב בתקוני זהר¹⁸ שאם צדיק אחד (ועאכו"כ שני צדיקים) מתנהג כדבעי הוא מביא את הגאולה, וכפסק הרמב"ם¹⁹ ש"צריך כל אדם שיראה עצמו כו' כאילו חציו זכאי וחציו חייב כו' עשה מצוה אחת הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה".

זאת-אומרת: אפילו אם נאמר שחצי עולם חייב ח"ו – אשר באמת זהו חשבון של שקר, כיון ש"ועמך כולם צדיקים" – פוסק הרמב"ם שע"י מצוה אחת, פעולה אחת, דיבור אחד או מחשבה אחת, יכולים להכריע את כל העולם כולו לכף זכות ולהביא תשועה והצלה!

ועאכו"כ כשהמציאות אינה כך, אלא רוב העולם הוא זכאי – הרי ודאי שע"י פעולה אחת יכולים להכריע את כל העולם כולו לכף זכות ולהביא תשועה והצלה!

ועד שע"י אותה פעולה אחת אפשר להביא את התשועה והצלה האמיתיים – הגאולה האמיתית והשלמה, שאזי יהי' "ואשא אתכם על כנפי נשרים"²⁰, בדוגמת מה שהי' ביציאת מצרים שמרעמסס לסוכות "ק"כ מיל היו, ובאו שם לפי שעה שנאמר ואשא אתכם על כנפי נשרים"²¹ – כך גם יהי' בגאולה העתידה "וארו עם ענני שמיא"²², ברגע אחד ללא שום

חדש ס"פ נח (כג, ד).

(19) הל' תשובה פ"ג ה"ד.

(20) יתרו יט, ד.

(21) פרש"י עה"פ בא יב, לז. ועד"ז בפרש"י יתרו שם.

(22) דניאל ז, יג. סנהדרין צח, א.

(14) פרשתנו ב, כג.

(15) שם, כה.

(16) פרש"י בא י, כב.

(17) ישעי' ס, כא.

(18) הובא במאמר אדה"ז ד"ה איתא בתיקונים – בונה ירושלים ספ"ד. מאמרי אדה"ז הקצרים ע' תג. וראה זהר

מדידות והגבלות.

ובמכל-שכן וקל-וחומר מיציאת מצרים: במצרים היתה העבודה "בחומר ובלבנים גר" בגשמיות כפשוטו, וכשמדברים על גשמיות הרי זה במדידה והגבלה, אשר קודם עושים דבר אחד ואח"כ עושים דבר שני ואי אפשר לעשות שני דברים בבת אחת, קודם מניחים לבניה אחת ואח"כ מניחים לבניה שני' וכו';

משא"כ כאשר העבודה היא ברוחניות (כפי שהיא בגלות זו) "בחומר דא קל וחומר, בלבנים דא ליבון הלכתא כו" – אזי ברוחניות אין שום מדידות והגבלות, ולכן יכול להיות "וארו עם ענני שמיא".

(תרגום חפשי משיחת ש"פ שמות ה'תשמ"ג - בלתי מוגה)

בפרט כששומעים מנשיא דורנו...

גם לאחרי קושי ואריכות הגלות האחרון במשך יותר מאלף ותשע מאות שנה (שלא בערך לגלות מצרים במשך מאתיים ועשר שנה) – מיציאותם של "בני ישראל" היא בעצם **למעלה מגלות**, וכל רגע נוסף שנמצאים בגלות ה"ז באופן ד"ה**באים** מצרימה", "כאילו אותו יום נכנסו למצרים", ועומדים הם בתוקף האמונה והבטחון שתיכף ומיד יקיים הקב"ה הבטחתו "פקד פקדתי אתכם" בגאולה האמיתית והשלימה, ובפרט כששומעים ממשה רבינו שבדורנו¹, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שכבר סיימו כל עניני העבודה ועומדים מוכנים לקבלת פני משיח צדקנו (כנ"ל ס"ב²), ועאכו"כ לאחרי שישנה גם השלימות דארבעים שנה, "נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע"³, ועומדים בשנת ה"א (ה'תשנ"א), ר"ת (ה' תהא שנת) נפלאות אראנו⁴.

ולכן, יש לעודד ולחזק את רוחם של בני ע"י ההכרזה שהקב"ה אומר בכל יום באופן חדש ממש "פקד פקדתי אתכם", ומשיח צדקנו "עומד אחר כתלנו"⁵, ו"הנה זה בא"⁶, ויש להתכונן לקבל את פניו ע"י ההוספה בקיום התומ"צ, **כפס"ד הרמב"ם**⁷ (בעל יום ההילולא דכ"ף טבת, מוצש"ק זה⁸) שע"י "מצוה אחת הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה".

(משיחת ש"פ שמות, י"ט טבת ה'תנש"א - מוגה)

(1) ראה ב"ר פנ"ז, ז: "אין דור שאין בו כמשה".
 וראה זח"ג רע"ג, א. תקו"ז תס"ט (קיב, רע"א. קיד, וע"א). תניא פמ"ד. שם אגה"ק ביאור לס"י ז"ך בסופו.
 (2) סה"ש תנש"א ח"א ע' 240.
 (3) תבוא כט, ג.
 (4) להעיר מהרמז בפרשת השבוע (ד, יג): "שלח נא ביד תשלח" (גואלם לעתיד" – פרש"י) – "נא" ר"ת "נפלאות אראנו".
 (5) שה"ש ב, ט.
 (6) שם ח. וראה שהש"ר עה"פ (פ"ב, ח (ב)).
 (7) הל' תשובה פ"ג ה"ד.
 (8) ראה לעיל הערה 27 [סה"ש תנש"א ח"א ע' 242].

מה עשו אותן נשים צדקניות?

כשם שגלות מצרים היא שורש כל הגלויות, ולפיכך קיימות גם עתה הגזירות שהיו אז, כאמור – כך גם נאמר¹ ביחס לגאולה: "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", הגאולה העתידה תהיה דומה לגאולת מצרים. ופירוש הדבר שגם ההכנות והדברים המביאים גאולה זו צריכים להיות דומים לדברים שהביאו את גאולת מצרים.

לגבי גאולת מצרים נאמר²: "בשכר נשים צדקניות שהיו באותו הדור נגאלו אבותינו ממצרים". מה עשו אותן נשים צדקניות? – הקימו של יהודים. כשיצאה גזירתו של פרעה טענו הן³ שאין להתחשב בגזירות פרעה של "כל הבן הילוד – היאורה תשליכוהו", ומאחר שהקב"ה ציוה יש לעשות את אשר ציוה, מבלי לערוך חישובים על תכלית הדבר, ובשכר נשים צדקניות אלו נגאלו אבותינו ממצרים.

אף עתה כן: בכל מדינה ומדינה, ובמיוחד באמריקה, אין לתת משקל רב לשאון השורר במדינה ולעשות חישובי תכלית וכו'. יש לחנך את הילדים כפי אשר ציוה הקב"ה והוא ידאג לילדים וגם להורים.

דוקא ע"י אי התחשבות בגזירת פרעה מצילים את הילדים ומביאים גם את הגאולה הכללית לכל עם ישראל, ע"י משיח צדקנו, בקרוב ממש.

(לקו"ש ח"א ע' 112, תרגום חפשי)

(3) שם יב, א.

(1) מיכה ז, טו.

(2) סוטה יא, ב.

המדורים "דבר מלכות" ו "זמן הגאולה" מוקדשים

לע"נ אורי אהרן יואל ב"ר יוסף ארי' לייב ז"ל ופאולין רות ב"ר יצחק ע"ה

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

ולזכות כל משפחתם שיחיו – לשפע ברכות עד בלי די:

אורי אהרן יואל בן מינדל וזוג' בת'יה רות בת שרה - לזרעא חיי וקיימא

רחל יפה בת מינדל ושושנה חס'יה בת מינדל - לאיווג הגון

דוד יעקב בן מינדל - לרפואה שלימה בגשמיות וברוחניות וליווג הגון

ולעילוי נשמת ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה שנאל

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

ולזכות זוג' - תבלחט"א - מרת ח'י רחל בת שפרינצא שנאל

ולזכות יוסף יצחק בן רייזל פרומה ש' - לשנת הצלחה בלימוד ודרכי החסידות מתוך בריאות נכונה

ולזכות צבי בן ח'י רחל - לרפואה שלימה וקרובה

ולזכות כל בני משפחתם שיחיו - לברכות עד בלי די